

Publicerad 2008-06-18 20:01 av Pseudonym

En droppe

Ett andetag, ensamheten isar på bar hud, daggen knyter sig till benen.

stannar till, greppar efter stöd som inte finns
släpper taget och faller, kort sekund

evigt djup, naturlig spegel
krossas i miljoner

bryter spänning och glider, obehindrat

kyla, fukt och omfamning man flyr

bultande ådror, reflexmässiga spänningar

kämpar, sliter, njuter

stilla tystnad och plötsligt återuppvaknande

upp igen och så dyker vi ännu en gång

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Pseudonym med Poeter.se id #23607 innehar upphovsrätten